

Sygn. akt I UK 180/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z odwołania E. W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.
z udziałem zainteresowanego M. K. prowadzącego działalność pod nazwą P. w W.
o podleganie ubezpieczeniom społecznym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 marca 2017 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem dnia 18 listopada 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...], III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację E. W. od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 20 stycznia 2015 r., oddalającego odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 18 września 2014 r., stwierdzającej niepoleganie przez nią ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek P.. Przyczyną oddalenia apelacji była aprobata oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd pierwszej instancji, na podstawie którego Sąd drugiej instancji doszedł do przekonania, że sporna umowa została zawarta bez zamiaru jej wykonywania i nie była wykonywana. W związku z tym stwierdził niewypełnienie warunków objęcia ubezpieczeniami społecznymi na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o

systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.).

W skardze kasacyjnej ubezpieczona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania przez niedopuszczenie z urzędu dowodu z przesłuchania świadków na etapie postępowania apelacyjnego (art. 232 zdanie drugie w związku z art. 278 § 1, art. 272, 3 w związku z art. 379 pkt 5 k.p.c.), a wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniła „koniecznością zwrócenia uwagi Wysokiemu Sądowi, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest oczywiście uzasadniona - z uwagi na względy słuszności i sprawiedliwości oraz losy Powódki i jej rodziny”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek skarżącej nie odpowiada żadnej z tych przyczyn; gołosłowne twierdzenie, że zaskarżony wyrok narusza poczucie słuszności i sprawiedliwości nie ma znaczenia jurydycznego i nie świadczy o oczywistości zasadności zarzutów skargi.

Z tego względu, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).